

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑΣ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ERASMUS+ΚΑ3
“ACT” ‘T4E”, 22-04-2021

**Αξιότιμη κα Υφυπουργέ,
Αξιότιμοι κ. Δήμαρχε και Προϊστάμενε της Δευτεροβάθμιας
Εκπαίδευσης,
Αξιότιμη κα Περτσινίδου,
Αγαπητοί καθηγητές και μαθητές,**

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη, που βρίσκομαι σήμερα μαζί σας, γιατί η πρωτοβουλία της συνδιοργάνωσης του Δήμου Παλλήνης και του 2^{ου} Γυμνασίου Γέρακα για ένα τόσο σημαντικό θέμα όσο αυτό της **«Ατομικής και Συλλογικής ευθύνης»**, με βρίσκει απόλυτα σύμφωνη, ειδικά στη δύσκολη περίοδο της πανδημίας.

Είναι γεγονός ότι τη σημερινή εποχή, γίνονται πολλές συζητήσεις για το ζήτημα της ατομικής και της συλλογικής ευθύνης. Η αλήθεια είναι ότι, για να κατανοήσουμε ενδελεχώς τις έννοιες αυτές, αρχικά, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε τη σχέση ατόμου-κοινωνίας,` μία σχέση αλληλεξάρτησης και αλληλεπίδρασης.

Κοινωνία δε νοείται χωρίς τα άτομα και τα άτομα – πολίτες δεν υφίστανται, ως ολοκληρωμένες και αυτοτελείς οντότητες, εκτός κοινωνίας. Συνεπώς, όλοι μας φέρουμε ευθύνη για τη σύσταση, τη διαμόρφωση, και κυρίως, για τη λειτουργία της κοινωνίας. Η συναίσθηση του χρέους, οι ηθικές αρχές, αλλά και ο σεβασμός και η αγάπη για τον συνάνθρωπο γεννούν την

ευθύνη. Είναι **ατομική** όταν εκπορεύεται από το άτομο και ασκείται από αυτό. Καθένας από εμάς έχει διακηρυγμένα δικαιώματα, αλλά παράλληλα, έχει δεσμευτεί και με υποχρεώσεις.

Η ατομική ευθύνη συνδέεται στενά με την κοινωνική, αφού μέσα στην κοινωνία καλλιεργείται, δοκιμάζεται και ασκείται. Όταν οι πολλοί στοιχίζονται οικειοθελώς πίσω από έναν υψηλό στόχο, τότε διασφαλίζεται η επιτυχία των ενεργειών και των σχεδίων τους. Οι κοινωνικοί δεσμοί γίνονται πιο σφιχτοί και η αλληλεγγύη εξασφαλίζει την κοινωνική συνοχή. Το ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο διαπερνά τις διαφορετικότητες, ανοίγει τους ορίζοντες της ευαισθησίας και παίρνει τη μορφή μιας αγκαλιάς, έτοιμης να κλείσει μέσα της και να βοηθήσει τον πλησίον, αυτόν τον άγνωστο.

Η «ευθύνη», λοιπόν, πρέπει να αποτελεί αξία και στάση ζωής, γιατί τότε θα μπορούμε να αντιληφθούμε και να βιώσουμε στην ολότητά τους τις σκέψεις, τα συναισθήματα, τις επιλογές και τα έργα μας, αφού θα νιώθουμε υπεύθυνοι, μιας και οι συνέπειές τους δεν θα έχουν μοναδικό αντίκτυπο σε μας, αλλά και στην κοινωνία της οποίας αποτελούμε οργανικά μέλη.

Από την άλλη πλευρά, η κοινωνία ωφελείται ή ζημιώνεται από τον βαθμό **της ανάληψης της ευθύνης** των μελών της. Γι' αυτό και θα πρέπει κοινωνικοί φορείς και θεσμοί, όπως για παράδειγμα η οικογένεια και το σχολείο, να διδάξουν, να καθοδηγήσουν **εσάς, τα παιδιά,** που είστε το αύριο, το μέλλον, να σκέφτεστε και να ενεργείτε με υπευθυνότητα και γνώμονα το «Εμείς». Ο Μακρυγιάννης μάς κληροδότησε έναν μοναδικό θησαυρό: **«Είμαστε στο Εμείς κι όχι στο Εγώ».**

Η Παιδεία είναι, πρωτίστως, εκείνη που βοηθά το άτομο να καλλιεργήσει τις δεξιότητες του αυτοελέγχου, της αυτοκριτικής, της ενσυναίσθησης και της αυτογνωσίας` έτσι, ως άρτια προσωπικότητα, θα καταστεί ικανή να σφυρηλατήσει **την αγωγή της ευθύνης**.

Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, με Εκπαιδευτικά Προγράμματα και δράσεις, όπως τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα “ACT – ACTive citizenship projects” αλλά και το “Be Part”, στοχεύουν εκτός από την κοινωνική ένταξη, την καλλιέργεια της έννοιας του ενεργού πολίτη στην ενδυνάμωση των μαθητών και μαθητριών **και στον τομέα** της ατομικής και συλλογικής ευθύνης.

Κλείνοντας, σας καλώ να θυμηθούμε και να υιοθετήσουμε στη ζωή μας τη ρήση του Καζαντζάκη: «**Να αγαπάς την ευθύνη. Να λες, εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω τη γης ... αν δεν σωθεί, ΕΓΩ φταίω..**».

Ευχαριστώ για την προσοχή σας και σας εύχομαι επιτυχία στις σημερινές εργασίες σας!